

at dollarkursen er over 4 kr. 30 øre, medens staten indtil da alene har dækket 60,08 pct. af dette tab. Om baggrunden for hele dette forhold til staten og forhandlingerne med finansministeriet er der udførligt redegjort i hypotekbankens egen årsberetning.

Ved bedømmelsen af driftsregnskabet må det iøvrigt tages i betragtning, at der i årets løb ved amortisationer på bankens udenlandske lån er fremkommet et valutakurstab på 866 156 kr. 69 øre (beløbet er ca. 153 400 kr. mindre end det foregående år på grund af ovennævnte overenskomst med staten), hvilket er dækket ved overførelse fra reservefonden (kursreguleringsfonden), som herefter, og efter at den er blevet forøget med årets overskud samt statsrefusioner i henhold til den forannævnte overenskomst for et beløb af ca. 0,4 mill. kr., udgør ca. 10,6 mill. kr.

Som i tidligere år nævnt, er afholdelsen af disse kurstab ved overførelse fra reservefonden (kursreguleringsfonden) begrundet i det forhold, at proventet af de af hypotekbanken i mellemkrigsårene optagne udenlandske lån blev bogført til guldpari, og de ved denne bogføringsmåde fremkomne kursfortjenester blev henlagt til bankens reservefond. Som følge heraf må reservefonden, hver gang der amortiseres på de nævnte lån, igen afgive beløb til dækning af overkursen på den til amortisationen indkøbte valuta. Såfremt valutakurserne havde holdt sig uforandret siden de pågældende låns optagelse, ville det reservefonden på emissionstidspunktet tilførte overskudsbeløb således netop kunne dække valutakurstabet ved amortiseringen af lånene.

Den i september 1949 stedfundne devaluering af den danske krone har yderligere bevirket en for hypotekbanken ugunstig udvikling.

Med hensyn til indtægtsposten ca. 207 000 kr. for præsciberede kuponer må det, som også påpeget i hypotekbankens beretning, påregnes, at der fra udenlandske ejere af hypotekbankobligationer, der har mistet disse under krigen, vil fremkomme ansøgninger om at få præsciberede kuponer indfriet, efterhånden som de bortkomne obligationer genfindes eller bliver mortificeret, og at disse ansøgninger i betydeligt omfang må imødekommes.

Hypotekbankens egen andel i administrationsudgifterne udviser i 1951—52 en nedgang på ca. 3 700 kr. De samlede administrationsudgifter i banken udgjorde ca. 1 274 000 kr. (mod i 1950—51 ca. 1 117 000 kr.), men heraf har de under bankens forvaltning henlagte institutioner og fonds i 1951—52 refunderet ca. 1 090 300 kr. mod ca. 929 700 kr. i 1950—51, hvilket større refunderingsbeløb hovedsagelig står i forbindelse med forøgelse af statens udlån til støtte af boligbyggeri med deraf stigende administrationsomkostninger for dette område af bankens virksomhed.

Det af hypotekbanken og nogle af de den tilsluttede institutioner i årets løb indfrie obligationsmateriale — ca. 9 000 stk. — er gennemgået af revisionskontoret, for derefter at opbevares forseglet i fem år, inden makuleringen finder sted, idet en sådan opbevaring er fundet ønskelig bl. a. under hensyn til talrige fra udlandet fremkomne anmeldelser om bortkomne obligationer og kuponer under krigsårene.

Terminsrestancerne udgjorde ultimo 1951—52 ca. 2 500 kr. og er nu omtrent alle berigtiget.

2. Kongeriget Danmarks Tiendebanks regnskab for 1951.

Regnskabet, der ikke giver anledning til særlige bemærkninger, viser i overensstemmelse med tidligere år fuldstændig balance mellem indtægter og udgifter, idet de af staten og tiendeyderne årlig betalte bidrag til forrentning altid vil svare til renten af de tilbageværende tiendebankobligationer, og administrationsudgifterne dækkes i deres helhed af staten efter bevilling på finansloven.